

ŠVÉDSKÁ LITERATURA

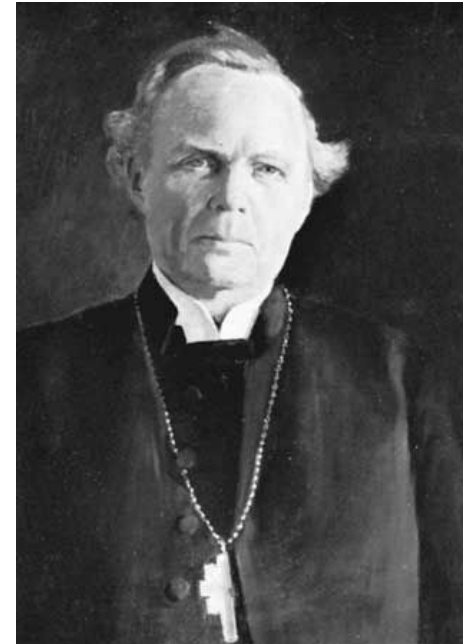
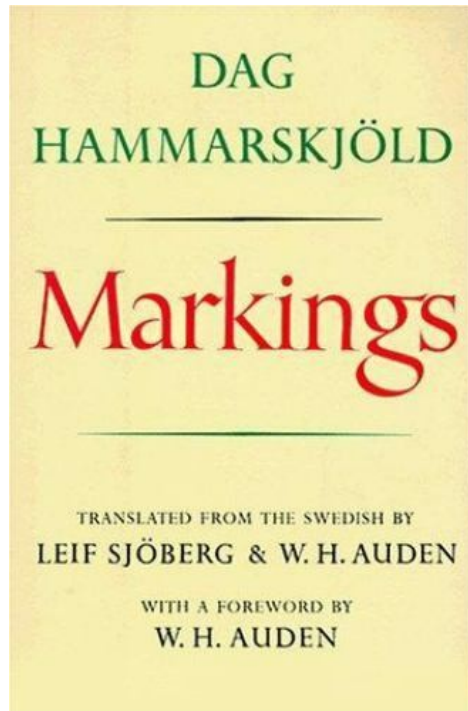
(Nobelova cena)

Velmocenské období 17. stol.

- Olof Rudbeck 1630 – 1702: *Atlantica* 1679
- Georg Stiernhielm 1598 – 1672: *Herkules* 1658
- Drottning Kristina (abdiserte i 1654, til Roma)

Nobels fredspris

- 1930 Nathan Söderblom, SV
- 1961 Dag Hammarskjöld, SV

Edith Södergran

- (1892 Petrohrad– 1923 Karélie, Rošino)
- *Dikter (Básně, 1916)*
- *Septemberlyran (Zářijová lyra, 1917)*
- *Rosenaltaret (Růžový oltář, 1919)*
- *Framtidens skugga (Stín budoucnosti, 1920).*
- *Landet som icke är (Země, která není, 1925)*

Love, Solitude, and the Face of Death

Selected poems by
Edith Södergran

Translated by
Stina Katchadourian

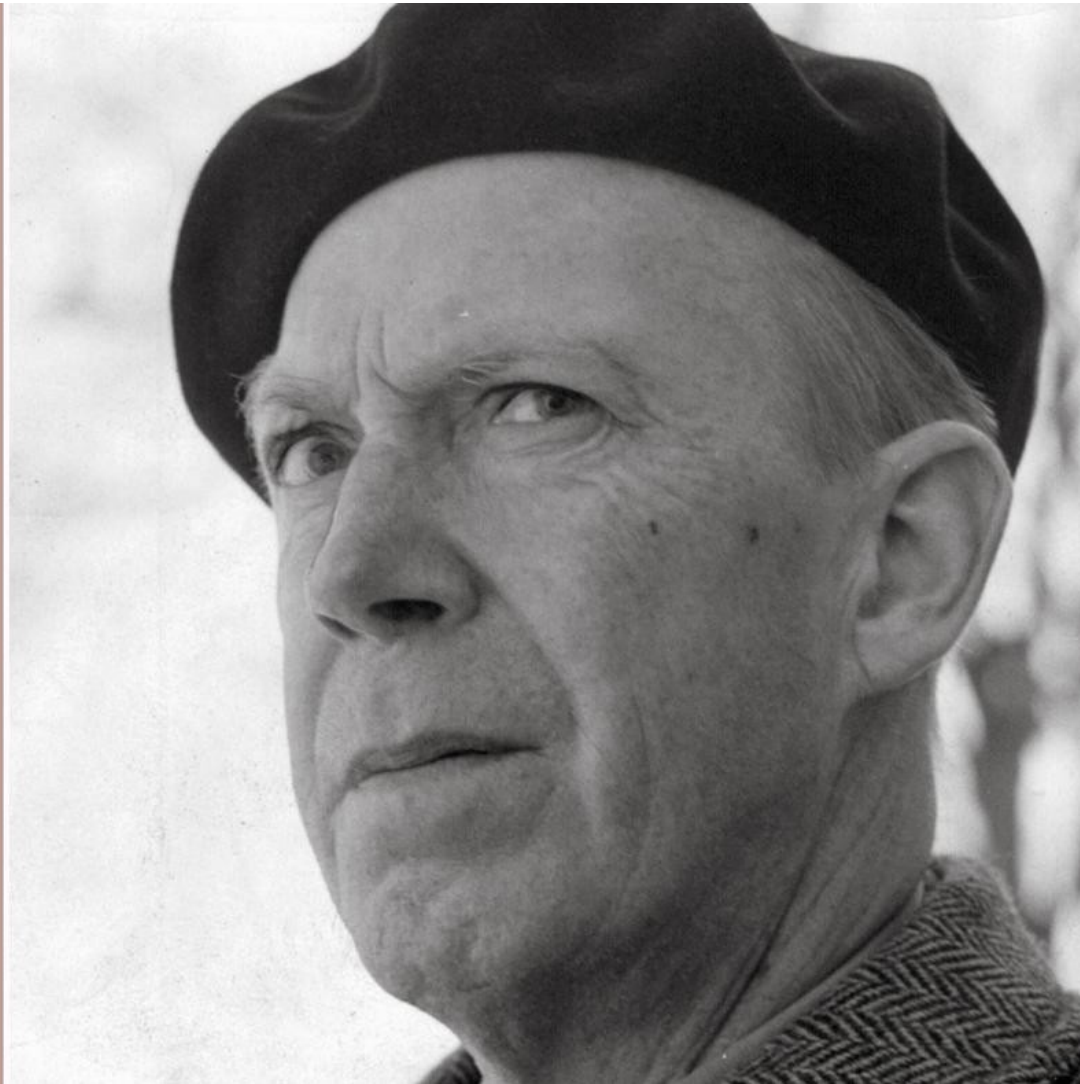

Gunnar Ekelöf 1907 – 1968, překl. Josef Vohryzek
(Josef Hiršal) Opus incertum č. 1966

GUNNAR
EKELÖF

EN KLASSIKER FRÅN ALBERT BONNIERS FÖRLAG

SAMLADE
DIKTER

Harry Martinson (1904 -1978) 1974

- ANIARA (1956)
- *Aniara. En revy om människan i tid och rum*
- (veršovaný epos - 103 částí)
- zfilmováno 2018
- <https://www.febiofest.cz/filmy-2019/aniara-836f>
- Opera:
[https://cs.wikipedia.org/wiki/Aniara_\(opera\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Aniara_(opera))
- Český rozhlas

trailer

- https://www.youtube.com/watch?v=-IG41Q_5DrA

1974

- Eyvind Johnson
- (1900 -1976)
- Kořeny v proletářské literatuře
- Člen Švédské akademie

ZA ČASŮ JEHO MILOSTI

EYVIND JOHNSON

EYVIND JOHNSON · SNY O RŮŽÍCH A OHNĚ

EYVIND
JOHNSON
'S'N'Y'
O RŮŽÍCH
A OHNĚ

ODKOV

TOMAS TRANSTRÖMER (1931 – 2015)

2011

- Básník, esejista, psycholog, překladatel
- 12 sbírek (přel. do 60 jazyků včetně češtiny a slovenštiny)
- <https://www.youtube.com/watch?v=ApiaFYq3wZc>
- <https://www.lyrikline.org/en/poems/romanska-bagar-7605>

Kamene

Počujem, ako kamene, ktoré sme hodili,
padajú, ako sklo čisté, po celé roky. V údolí
poletujú zmätočné činy chvíle
z vrchovca na vrchovec, škriekajú, až kým
neutíchnu vo vzduchu redšom
než prítomnosť; potom
sa ako lastovičky vznášajú z končiara
na končiar, až kým nedosiahnu
najvzdialenejšie náhorné planiny
na samom okraji existencie. Tam padajú
všetky naše skutky
ako sklo čisté
ku dnu, čo jestvuje
iba v nás samých.

<https://www.youtube.com/watch?v=mrzePp6WJgU&t=6s>